

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Südsteierische Post“ in „Slovenski Narod“.

Zgoraj omenjeni list nam v zadnji svoji številki odgovarja na članek, s kojim smo zavračali napade njegovega prvega članka.

Ne bomo odgovarjali preobširno, ker se sploh neradi prepiramo z ljudmi, ki so v svojo starost zaljubljeni ter proti nam nemajo drugega argumenta, nego da neprestano kričejo: „Vi ste mladiči, vi ste Ljubljanski mladiči.“

Starost, če je zdrava, je prijetna, ali iz tega pa še ne sledi, da je mladost pregreha.

Naj nam gospodje v Mariboru ne štejejo za zlo, ali odkritosrčno jim povemo, da to vedno očitanje, da smo premladi, diši po preprih v šolskih klopeh.

Kaj se je vendar tacega zgodilo, da se je morala ravno „Südsteierische Post“ drgniti ob nas ter nas napasti prav tako, kakor nas včasih napada njena polusestra Celjanska vabtarica? Spisal se je članek v našem listu, ki se je obračal proti delovanju slovenskih državnih poslancev. — Ne tajimo, da je bil članek pisan s kipečim mladostnim ognjem; ali vse, kar se je zapisalo, izviralo je iz poštenega prepričanja in ne iz hudobije. Vse, kar je bilo zapisano, bilo je pisano s finim taktom. Brez uspeha bili bi v dotičnem članku iskali osebnega žaljenja in niti najmanjša žaljiva besedica se ni zapisala niti proti štajerskim državnim poslancem, še manj pa proti štajerskim Slovencev! Naš list stoji na neodvisnem stališču in tudi glasilo slovenskih državnih poslancev ni; vsak trenotek ima torej pravico, pisati proti poslancem, če se z njihovim delovanjem ne strinja. Pisali smo proti slovenskim poslancem tudi v tem trenotku, ali žalili nismo nobene osebe! Kdor se z nami ni strinjal, prosto mu je bilo, da nas je pobijal s stvarnimi argumenti. Mi smo se sami izrekli, da nečemo več priobčiti nikakih pritrjalnih izjav, kojih smo dobili od vseh strani slovenske domovine. S tem pokazali smo, da nam je samo za stvar in ne za osebe. Kaj pa stori nemško pisano glasilo štajerskih Slovencev? — Spustilo je nad nas z verige najetega dopisnika, ki je vrgel nam v obraz psovko „Laibacher Jungen“ ter smešil našega lista revščino na štajerskih abonentih! Da take psovke ne utaknemo v žep, to je umevno, najmanj pa od glasila take kvalitete, kot je „Südsteierische Post“ v Mariboru.

Pri ravno tisti priliki zakadil se je dopisnik v obče spoštovanega deželnega poslanca Ljubljanskega mesta, Ivana Hribarja. Omenjeni gospod v času, ko se je pisal članek proti slovenskim državnim poslancem, niti v Ljubljani bil ni; on z našim listom že dve leti v nikaki dotiki ni in tudi ne spada več mej naše sotrudnike. Ali vzlic temu moral se je tisti znani „Hauptagent“ uplesti v članek Mariborskega lista, češ, s tem se bo nekaj efekta doseglo v Pragi ter gospodu Ivanu Hribarju nekaj kruha snedlo. Tako postopanje ugaja pegastim značajem, kakor je dopisnik v „Südst. Post“, nam pa, ki smo mladi, vročekrvni, zdi se tako pisarenje skrajno perfidno in umazano!

„Südst. Post“ pa naj bo povedano, da nas z osebnimi napadi ne bo v kozji rog ugnala, naj nas imenuje „Laibacher Jungen“ ali pa samo „Jungen“, kakor to stori v svojem zadnjem v Celovcu naročenem dopisu. To nas od njene strani žaliti ne more! Taki napadi razburijo nas samo v prvem trenotku,

a pomirimo se kmalo, ker smo navajeni, da nas Celjska „Deutsche Wacht“ časih še neotesaneje opsuje!

Konečno spravi se „Südst. Post“ tudi nad naše delničarje ter jih hujska nam na vrat. Menimo pa, da naši delničarji tacega zastopnika ne potrebujejo in kakor kažejo občni zbori, so ti gospodje z našim gospodarstvom zadovoljni. Na delniški kupon se je zadnje leto v resnici izplačalo samo 2 gld., ne da bi se bil iz kroga delničarjev oglasil kak protest. Zategadelj se je pa tudi rezervni zaklad pomnožil, tako da se „Narodna Tiskarna“ že lahko peča z namero, pridobiti si lastno poslopje, da bode delovala prihodnje pod svojo lastno streho. Za sedanje obrestovanje delnic pa je primerno, če premislimo, kako velikanska je konkurencija in če pomislimo, da je obilo delniških društev, ki mnogo nižje obresti plačujejo.

Perfidno zavijanje je zopet, če kriči „Südst. Post“, da so glavne delnice po 100 gld. Vsaj mora ravno Mariborska gospoda vedeti, da se je moralo pri vsaki delnici odpisati 40 gld. iz uzrokov, ki nam jih ni treba dalje razpravljati.

Toliko v odgovor oblastnemu širokoustenju Mariborskega organa!

Na stvarne argumente, če jih bomo zasačili kaj v tem glasilu, hočemo še odgovarjati. Če boste pa neprestano pregrevali našo mladost ter udrihali po narodnjakih, ki niso tako stari kot Vi in ki imajo jedino napako, da časih brezplačno kaj za naš list napišejo, potem bomo molčali.

Veljakom, ki imajo v resnici uplivno besedo, pa prepuščamo presojo, je li res koristno za naše brate v južnem Štajerji, če si glasilo Mariborskega tiskovnega društva privaja pisavo, kakor jo nahajamo dan za dnevom pri težakih Ljubljanskega škofa, t. j. pri gospodih, ki pišejo Ljubljanskega „Slovenca“ in ki so še mnogo mlajši od naših sotrudnikov!

Slovensko-štajerska inteligenca pa žurnalistika naša.

Celje, dne 11. novembra 1891.

„Slovenski Narod“ je v št. 256. z dne 9. novembra kratko pa odločno odgovoril na poloficijoznega Mariborskega lista oficijozni napad. Samo jeden stavek se nahaja v „Narodovem“ odgovoru, s katerim se nobeden nezavisen štajersko-slovenski rodoljub ne more strinjati.

„Narod“ piše: „Naš list ima princip, da se ne meša v spodnještajerske zadeve, ker smo ravno prepričani, da si štajerski Slovenci sami vedo utrditi svoje javno življenje tako, kakor jim najbolj ugaja.“ Ta izjava bi kazala, kakor da hoče biti „Slovenski Narod“ izključno kranjsko-slovenski organ, kazala bi, da smatra „Narod“ napad takozvane „Južnoštajerske Pošte“ samo kot napad na sebe; dà, iz omenjene izjave „Narodove“ bi človek utegnil celó sklepati, da „Narod“ misli, da so vsi štajerski Slovenci zadovoljni z lokalno žurnalistiko svojo in da se morda še posebe strinjajo s tendencami in s stališčem lista à la „Südsteier. Post“. — Mislim, da govorim v soglasi s prepričanjem vse nezavisne slovenske štajerske inteligenca, ako rečem: Tudi slovensko-štajerska inteligenca, kakor sploh narodna nezavisna inteligenca vseh slovenskih pokrajin smatra „Slovenski Narod“ svojim organom, ker glasilo vsake nezavisne stranke pri vsakem narodu

smé biti zavisno samo od javnega mnenja iste narodove inteligenca, a od nikogar drugega ne! Ako „Südsteier. Post“ napada nezavisni list, kakeršen je bil in je „Narod“, izdaje že s tem samim faktom svojo — oficijoznost, in napad na „Narod“ je ob jednem napad na vso nezavisno slovensko štajersko inteligenca. Južnoštajerska narodna inteligenca ne more nestrinjati se z mnenjem „Narodovim“, da se postopanje slovenske delegacije v državnem zboru nikakor ne dá opravičiti, ako se ozremo na uprav kričeče razmére, v katerih nam je životariti. Pomislite samo to, na pr., da ima pol milijona štajerskih Slovencev samo dva za 1/3 slovenska razreda gimnazijska, da mora slovenski študent v Celji 9 let pohajati gimnazijo, Nemeč pa samo 8; da je gospodarska šola v Mariboru, namenjena za slovenski štajer, čisto nemška; da je učiteljišče naše, iz katerega izhajajo leto za letom učitelji, namenjeni slovenskemu kmetskemu ljudstvu, skoro čisto nemško itd. itd. In naši poslanci naj bi se dali potisniti v takšen položaj, v katerem ne bi smeli črhiniti niti besedice v obrambo vsegdar lojalnega Slovenca?!

Mi južnoštajerski narodnjaki smo v tistem svarilu napisanem na adresu naših zastopnikov pa tudi umeli čitati — mej vrstami. In mej vrstami stoji zapisano, da tisto svarilo velja pred vsem prav za prav tistim članom naše parlamentarne delegacije, ki tirajo samo svojo kranjsko-provincijalno politiko ne da bi se ozirali na druge slovenske pokrajine; čitali smo mej vrstami ukor in nezaupnico javnega mnenja našega zlasti tistim poslancem, ki še vedno mislijo, da brez načelnštva nemških grofov slovenski poslanci kot taki v državnem zboru niti nastopiti ne morejo; mej vrstami smo brali jasen in glasen protest zoper mnenje Dunajske vlade, kakor bi mi v narodnem oziru večih pravic niti ne imeli ali jih zahtevati ne smeli. Kajti po tej poti samozatajevanja, po kateri nas hoče voziti v najnovejšem času politični voz zlasti na slovenskem Štajerskem, pridemo z matematično gotovostjo do popolnega raznarodenja! Kdor tega ne verjame, ta naj se ne šteje mej rodoljube! — Tudi mi „Štajerci“ dobro razumemo, kakšne težave imajo naši poslanci, omilujemo značajne in idealne može, katerih je še nekaj mej njimi in ravno ti značajni možje mej poslanci našimi ne morejo zameriti nezavisnemu časniku, ako govori resnico; in sama resnica je, ki nas more rešiti.

Ako pa slovensko štajerska nezavisna inteligenca izjavlja, da se v bistvu in principu popolnoma strinja s tendencami „Slov. Naroda“ in ga smatra svojim organom, mora slediti iz tega, da nikakor ni zadovoljna z novejšimi nazori lokalne štajersko-slovenske žurnalistike, posebej še poudarjamo, da „Südsteierische Post“ ne more biti glasilo slovensko-štajerske inteligenca.

Kako je sploh prišlo do tega, da „Südsteier. Post“ in nekoliko tudi „Slov. Gospodar“ napadata nezavisno politiko „Slovenskega Naroda“?

Naj se dotaknem samo poglavitnih rečij. „Südsteier. Post“ so osnovali nekateri domoljubi štajerski, ki so mislili, da bodo z nemško pisanim časnikom najlaglje direktno odbijali napade takozvanih liberalnih nemških listov, v prvi vrsti Graških, Mariborskih in Celjskih. Namen je bil dober in „Südsteier. Post“ je prva leta tudi res odločno in brez vsakih diplomacijskih fraz branila pravice štajerskih Slovencev. To so je godilo zlasti tako dolgo, dokler je bil glavni urednik „Poste“ in

„Gospodarja“ g. dr. Gregorec. Kmalu po odhodu tega rodoljuba iz Maribora začela se je Mariborska politika že nekako kisati. V „Südst. Post“ začeli so se pojavljati tedaj in tedaj jako sumnjivi članki sredi člankov odločnih. Uganka rešila se je kmalu: tisti nekateri čudni članki bili so poslani „od zgoraj“. List se je na pr. parkrat odločno branil čisto slovenskih gimnazij in poudarjal, da je zadosti, ako imamo samo nižje gimnazije nekoliko slovenske. Pred par leti je tudi na pr. „Post“ hudo pisala zoper slovensko-katoliško liturgijo, češ, mi Slovenci o staroslovenski čeprav katoliški liturgiji še skrivnih želj ne smemo imeti, ker — „tam gori“ tega ne slišijo radi. Napadi na značajne „Mladočeha“ so istotako bili navdihnjeni „od zgoraj“.

Položaj postal je pri uredništvu „Südst. Post“ pa še bolj „kritičen“ v najnovejšem času — izza tiste dobe, odkar je slavni „Rimski Katolik“ tudi Mariborskim bogoslovskim politikom začel posejati svojo filozofsko-estetično in politično pamet. Od tistih „usodepolnih“ dnij, odkar je Goriški katoliški Boulanger vse slovenske nezavisne pisatelje obrizgal s svojo „strašno“ anathemo, od tistih dob ne upa se „Südst. Post“ naznaniti nobene knjige, kateri dr. Mahnič ni dal svojega „imprimatur“; dočim je prejšnja leta prinašala „Post“ v feuilletonu prevode slovenskih romanov, sedaj ničesar tega ne najdeš v njej, ker je vsa novejša literatura slov. „hudičeva“. „Südst. Post“ kleči torej z jednim kolenom pred vlado, z drugim pa pred brezdomovinskim „Rimskim Katolikom“.

„Südst. Post“ je pa v resnici čisto nepotreben list, prava potrata v narodni ekonomiji. Nepotreben je, ker je vladen in nam torej ničesar koristiti ne more za vzbujenje narodne samozavesti. Osrednje glasilo nam bodi „Narod“, lokalni štajerski listi pa morajo biti pisani samo v našem jeziku. Dajte nam, dajte tudi ljudstvu na Štajerskem popularno pisan list, kakoršen je bil „Gospodar“ dokler ga je urejeval še g. dr. Gregorec. Sedaj se tudi „Gospodar“ ravna po mahničevsko-vladnih principih in utegne nerazsodnemu čitatelju več škoditi nego koristiti. „Südst. Post“ dela pravo potratost s tem, da prinaša svojo „Obstzucht-Zeitung“ za prilogo. Ako bi se članki te stroke podajali ljudstvu v našem jeziku, koliko bi se moglo koristiti! Kdor hoče v gospodarskih rečeh imeti nemški pouk, naj si ga išče po čisto nemških časnikih! Za slovenski Štajer pišite tako poučne stvari v našem jeziku, ako ste Slovenci in ne pravi nemškarji!

Se ve, da je še pri nas mnogo takih narodnjakov iz predpotopne dobe, ki mislijo, da bomo marsikaterega nasprotnika našega spreobrnil z nemško pisanim listom. Vsak izgovor in zagovor pa je jalov. Rajni Einspieler je bil izkušen publicist. Izdajal je veliko let svoje „Stimmen aus Innerösterreich“ nadejaje se, da pridobi z njimi Nemce za našo pravično stvar, a kakor je sam pripoznal, motil se je! Nemcev ni pridobil, nemškarjev pa ne spreobrnil, zato je spoznal, da je za koroške Slovence samo slovensk časopis kaj vreden. — Mi nismo Irci, da bi morali imeti časnik, pisan v tujem jeziku. Ako bomo imeli na Štajerskem dober slovensk lokalni list, kakor imajo Primorci svojo „Edinost“ in „Novo Sočo“, koristili bomo s tem narodno-kulturni stvari več, nego s kakim sumnjivim listom à la „Südst. Post“. Nezavisna slovensko-štajerska inteligencija, katera je bila dozdej še morda naročena na Mariborsko „Pošto“ ravna samo logično in dosledno, ako obrne hrbet temu listu. Kajti resnično resnično Vam povem: Ne morete služiti ob jednem na jedni strani Mahničizmu, ki z blatom ometava vso novejšo literaturo našo, brez katere smo pred izobraženim svetom ničla — in vladi, ki nas ne mara: na drugi strani pa narodni svobodi! Kdor bi hotel obema tema gospodarjema ob jednem služiti in gmotno podpirati njih organe, bil bi breznačajan...

H koncu še nekaj. „Südst. Post“ naznanja v isti številki, v kateri napada „Slov. Narod“, da namerava štajersko „Slovensko polit. društvo“ nekaj ukreniti zoper „Narod“ še tega meseca. Na kake take „ukrepe“ smo pa res radovedni. Ali mislijo Mariborski politiki s kakim bivšim železničnim inženjerjem vred, da imajo kakšno oblast nad „Narodom“, ali pa zapreti dati vsakogar, ki bi bil naročen na „Narod“? Bog ve! Ako po farizejski pišete, da hoče „Narod“ zasejati „prepir“ tudi na Štajersko, pazite, da ga s kakimi nerodnimi „ukrepi“

sami ne zasejete. Štajerska inteligencija, slava Bogu, ne obstoji iz samih bogoslovskih profesorjev in penzioniranih železničnih inženjerjev!

Pisatelj teh vrst je prepričan, da bi na shodu „Slovenskega društva“ našel se človek, ki bi imel poguma dovolj zavrniti aspiracije in reakcionarne tendence vladnih in mahničevskih kletceplazov. Caveant consules!

Dixi.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. novembra.

Hohenwartov klub

bavil se je v zadnji seji z vestmi, ki so se bile razširile glede njegovega razpada. Podpredsednik grof Deym in za njim tudi nekateri drugi poslanci, tudi neizogibni kanonik Klun, pridružili so člani na vse mogoče načine in izjavljali, da je obstanek Hohenwartovega kluba državna potreba. Dokaza zato seveda niso ponudili. Sklenilo se je tudi, da se bode klub osmešil s slovesno izjavo, v kateri bode bobnal ob to, da je „potreben za državo“. Da bi se le kdo usedel na te limanice! Zanimivo je le to, da je časih, ko so naši poslanci še kaj delali, trdil „Domoljub“, da mlatijo prazno slamo, sedaj pa, ko molče, jih slavi in vzdiguje v nebo. Čudna doslednost to. — „Slovenčevi“ sotrudniki priredili so mej seboj pravo pravcato dirko, kdo bode Hohenwartov klub bolj pohvalil, in ni je številke, da se ne kvasi kaj o njem. Tako tudi predvčerajši „Slovenec“ trdi, da se v Hohenwartovem klubu postopa z vsemi člani jednako. To je očitna bedarija. Jugoslovanski poslanci so v manjšini in ne morejo ničesar storiti. Grof Hohenwart se kakor kakšen utopljenik lovi za škričice Taaffeja in Plenerja. Vsak predlog, vsaka pritožba jugoslovanskih poslancev se v klubu odkloni in zato nimajo naši poslanci kaj pokazati, kar so dosegli. Pač, dosegli so nekaj, omogočili so delovanje okrajnih glavarjev v Beljaku, Celji, Novem mestu, Kočevju, Radovljici in Poreču in to je gotovo nekaj posebnega.

Poljaki in Mladočehi.

Prekanjeni Poljaki vedo dobro ceniti veliko važnost, katero ima Hohenwartov klub zanjo. Da jim je mogoče sestaviti z nemške-liberalno stranko trdno večino, storili bi bili to že gotovo, a ker vedo, da to ne gre, skušajo si izkoristiti Hohenwartov klub in so skrajno razžaljeni, ker so začeli Slovenci, Hrvati in Mladočehi pobijati ta klub. „Czas“ in „Dziennik Polski“ se zlasti jezita, da zagovarjajo in podpirajo Mladočehi tudi Maloruse, kar je poljskim poštenjakom seveda smrten greh, in pravita, da s stranko, ki bi rada razdvojila Hohenwartov klub, ni nobenega porazumljenja. Seveda se Poljaki potezajo za Hohenwartov le dotlej, dokler si obečajo kaj koristi od njega, n. pr. glede decentralizacije železnice, kadar bi pa izprevideli, da Hohenwartovci nemarajo več podpirati s samozatajevalno nesebičnostjo sebične Poljake, rekli bi jim tudi ti hitro: Z Bogom. S Poljakom treba politikovati tako, kakor je tržiti z židom.

Nemci v škripcih.

Vlada predložila bode v kratkem predlog za podporo Dunavski parobrodni družbi, glede katerega predloga se je unela huda novinarska borba. Neodvisni listi se obračajo odločno proti nameravani podpiri, in nemški nacionalci in antisemiti napovedali so jej že boj, katerega bodo bojevali z znano odločnostjo. Tudi nemško-liberalna stranka se ne ogreva za ta predlog kar nič in zato bode zanj glasovala samo tedaj, če bode vlada to ljubeznivo potrpežljivost dobro plačala. Razen nekaterih ministrskih sedežev žele Nemci še olajšanje dohodarine ali pa volilno reformo. Vse vkupe bi jim bilo pa najljubše, kajti če ne dosežejo ničesar, izgubili bodo še ono malo zaslonbe, kar je imado mej narodom. Zanimivo je to, da zahtevajo liberalni Nemci za tako stvar lepe koncesije, dočim časih že niso vedeli, s kakimi psovkami bi obkladali staro desnico, če je zahtevala kaj, makari jej je to šlo po božjih in človeških pravicah.

Zagrebski nadškof.

Pokojnemu kardinalu Mihaloviču še sedaj ni imenovan naslednik. Ogerska vlada pripomogla bi rada do tega dostojanstva odličnemu Madjaronu, Zagrebškemu kanoniku Vuchetichu in „Pester Lloyd“ je celo javil, da je Vuchetich že imenovan. To pa ni res, a glede nad, katere sme gojiti Vuchetich, je zanimiva izjava vatikanskega oficijoznega lista „Moniteur de Rome“, ki pravi, da je pooblaščen izjaviti glede Vucheticha, da je njega imenovanje za nadškofa nemogoče.

Vnanje države.

Srebrna poroka carja ruskega.

Ruska carska dvojica praznovala je v ponedeljek v Livadiji petindvajseto obletnico svoje poroke. Zjutraj bila je v kapelici carske palače slovesna služba božja, kateri so prisustvali razen carja in carice samo še sorodniki in povabljeni gosti. — Petindvajsetletnica slavila se je tudi še povsod drugod na Ruskem, a imoviti ljudje poklanjali so uprav ogromne vsote v dobrodelnost namene, zlasti za stradajoče seljake.

Nemški socialisti

razdvojili so se konečno res v dve stranki! Jedna, ima sedaj še ogromno večino, odobrava postopanje državnozbornskih svojih poslancev, druga pa hoče socialdemokratizmu obramiti revolucionarni značaj in se je zato odcepila. Pred kratkim bil je v Berlinu prvi shod teh nezavisnih socialistov, katerega se je udeležilo do 500 oseb. Govorniki napadali so sedanje vodstvo stranke in jeden teh junakov je celo rekel, da zmatrajo državnozbornski poslanci delavce za Hurrah-Caaille. Shod je sklenil, da je osnovati poseben list.

Anglija in Egipt.

Priobčili smo te dni brzovavko, ki nam je sporočila, da je ministerski predsednik angleški, lord Salisbury, govoril kakor vsako leto na banketu, prirejenem lord-majorju Londonskemu na čast. Razen običnega položaja, katerega sodi Salisbury zelo ugodno, bavil se je zlasti z Egiptom, ker je to za Anglijo sedaj najbolj pereče uprašanje. Salisbury je rekel, da je ne glede na njegovih prednikov neumestne izjave, držal se vedno tradicionalne politike, kateri se tudi v bodoče ne kani odpovedati, kakor se je sploh noben Anglež ne bode odpovedal, ker na taka uprašanja ne uplivajo izpremembe mej strankami in vladami čisto nič.

Domače stvari.

— (Naša resnicoljubnost.) „Slovenec“ brska celo po konfiskovanih številkah našega lista in odgovarja na notice, ki so bile ondu natisnene. Taka lojalnost je v navadi samo pri „Slovencu“, drugod nikjer. Kar se pa dostaje našega poročila o namerjani akciji proti kipom in slikam za novo gledališče (tudi proti nemško-kranjskemu grbu?) poročali smo golo (!) resnico, kajti to, da smo namerjani „Katoliška družba“ zapisali „Katoliško politično društvo“ pač ni nikaka posebna pomota, zaradi katere bi se bilo rogati „radikalni resnicoljubnosti“, saj so si klerikalna društva podobna kakor jajce jajcu. To, kar trobi „Slovenec“ o „neestetični nuditeti“, je gotovo posneto po ekspektacijah onega nemško-štajarskega kmeta, ki se je z enakim blebetanjem osmešil v državnem zboru. Ker nimamo namena spuščati se s „Slovencem“ v estetično polemiko, omenimo le to, da je jedna največjih in najznamenitejših zbirk takih „neestetičnih nuditet“ baš v — Vatikanu! Sicer so pa gospodje pri „Slovencu“ le v teoriji tako goreči, v praktičnem življenju se ravnaajo po drugih načelih.

— (Dolenjski železnici.) Ker so se obravnave za koncesijo Dolenjskih železnic dognale do konca, podpisala se je te dni pogodba, ki se je sklenila mej vlado, kranjskim deželnim odborom in konsorcijem, katerega zastopnika sta knez Auersperg in baron Schwegel. Razglašenje koncesijskega pisma pričakovati je v kratkem. Financiranje prevzela je kranjska hranilnica, in sicer po kursu za štiriodstotne prioritete. Z zgradbo se bode torej pričelo lahko takoj in utegne v dveh letih delo biti dokončano.

— (Družbo sv. Cirila in Metoda) je njena najmlajša podružnica, t. j. 8. t. m. osnovana ženska podružnica v Št. Juriji ob južni železnici, vzradostila že koj sv. Martina dan z dopošiljatvijo v resnici velikega doneska 200 goldinarjev, koje si je kot svoj čisti dohodek nabrala do 9. t. m. — Ko ta požrtvovalni čin svoje prve ženske podružnice mej štajarskimi Slovenci oznanjamo Slovenstvu, izrekamo najtoplejo zahvalo domoljubnemu njenemu prvemu častitemu načelništvu ter njega bodrilni izgled priporočamo Slovenkam in Slovincem v posnemo. — Nedoseženo pa so dosedaj na listih naše kronike Šentjurske Slovenske v tem, da so — sicer brezdvombeno nevesč latinščini, — vender do danes najbolje prevčesti znale latinskega reka istinitost v slovenski jezik — namreč: „Dvakrat dá, kdor hitro dá.“

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Naš rojak g. Josip Tertnik) biva sedaj za nekaj dnij v Totisu na Ogerskem, kjer je v grajskem gledišči svojega mecena, grofa Eszterházy-ja sodeloval v dveh velikih koncertih in vrhu tega v neki novi jednoaktni operi pel glavno ulogo tenorja.

— (Polž kot donašalec brzovavk.) Pod tem naslovom se pritožuje Graška „Tagespost“, kako kasno se dostavljajo v Gradci telegrami, zaradi pomankanja raznašalcev došlih brzovavk. Tudi v Ljubljani v tem oziru nesmo nič na boljem, o tem bi vedeli marsikaj povedati tudi mi, ker se tudi nam mnogokrat dostavljajo brzovavke jako počasno.

— (Popravek.) Po zmoti bilo je natisnjeno v telegramu, došlemu iz Št. Petra „Slovenskemu

društvu* v Postojno pri nedeljskem shodu ime Povše namestu Povh. Naprošeni smo konstatovati, da naj se čita Povh, kar s tem storimo rade volje.

— („Popotnik“) glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v 21. številki nastopno vsebino: I. Vzgojni pomen otroške igre. (Za nagrado.) (I.) — II. O preobilnem uradnem pisanju. — a. —). — III. Nove tiskovine k uradnim spisom ljudskih šol na Primorskem. (III.) — IV. Pedagogički razgled. (Rusko in Čuhonsko.) (V.) — V. Listek. (Pisma iz Sibirije.) (III.) (Sib.) — VI. Društveni vestnik. — VII. Dopisi in druge vesti. — VIII. Natečaji.

— (Vreme.) Po mrzli burji, ki nas je tako nenadoma zagnala v zimo, nastopili so jesenski deževni dnovi. Že nekaj dni je nebo oblačno in vreme prav pusto in deževno. Nezdruve moče ne manka se torej nikjer.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 1. novembra do 7. novembra: Novorojencev je bilo 22, mrtvorojena 2. Umrlo je 13 oseb, mej njimi za jetiko 2, za različnimi boleznimi 11. — Mej umrlimi so bili tujci 4, iz zavodov 5. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 2, za škardialico 3.

— (Pri pogrebu) monsignr. Račiča pokazal se je, kakor čujemo, župnik Št. Helenski v jako čudni luči. Na izrecno željo pokojnika imel je obaviti pogreb vojaški duhovnik g. Kuralt, ki je navlašč zato semkaj dospel, a omenjeni župnik ni tega dovolil in tako ni g. Kuralt mogel ustreči želji pokojnikov. — Navzlic temu pa je resnicoljubni „Slovenec“ poročal, da je monsignr. Račiča pokopal g. Kuralt.

— (Nesreča.) Predvčeranjim prišel je 74-letni Matej Vampelj v Brezovici nad Ljubljano po neprevidnosti pod kolesa tovornega voza in je bil takoj mrtev.

— (Osobne vesti.) G. dr. A. Brenčič, odvetniški kandidat v Celji, vsprejet je v listo zagovornikov c. kr. nadsodišča za Kranjsko, Koroško in Šajersko.

— (Železnica Celje-Velenje.) Južna železnica izdelala je vozni red za omenjeno progo in ga predložila ministerstvu v potrjenje. Vozila bodeta po dva mešana vlaka gori in doli. Iz Celja bi odhajal vlak ob 10. uri 15 min. zjutraj in ob 6. uri 5 min. zvečer. Iz Velenja pa ob 6. uri zjutraj in ob 2. uri 45 min. popoldne. Vožnja trajala bode nekaj nad poltretjo uro.

— (Mariborska čitalnica) priredi v nedeljo 15. t. m. svojo prvo zimsko veselico, to je plesni venček.

— („Sokol“ Tržaški) pričel je preteklo soboto svojo zimsko zabavno dobo s prav lepo veselico v Maljevi dvorani. Vspored obsejal je igro, petje in tamburanje in se izvel povsem eksaktno in dovršeno. V igri „Dragocena ovratnica“ odlikovala se je posebno g. Ščukova in g. Kobalova ne manj pa tudi vsi ostali. Pevski zbor „Sokola“ (12 pevcev) pod vodstvom g. Bartla pel je prav lepo in precizno dva zbor. Glavni del vsporeda pa je imel tamburaški zbor, ki je že slavno znan. Sviral je nov komad svojega člana g. Macaka ju., ki je 12 narodnih pesmi povil v prav krasen venec. Ta točka našla je živo odobravanje. Mladina je potem plesala in je bilo pri četvorki 30 parov. Pozabilo se tudi ni na družbo sv. Cirila in Metoda in se je nabrala izdatna vsota.

— (Umrlo je v Trstu) od nedelje 1. novembra do uštete sobote, 7. novembra, 103 oseb; mej temi 48 moških in 55 ženskih. V tem tednu prošlega leta je umrlo samo 80 oseb, torej je zdravstveno stanje neugodnejše nego v odgovarjajoči dobi lanskega leta.

— (Akademično društvo „Slovenija“) na Dunaji priredi v nedeljo, 15. novembra 1891, svojo drugo redno zborovo sejo v zimskem tečaju s sledečim vsprejdom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. „Podatki“, čita g. stud. iur. Filip Gorup, 4. Slučajnosti. Lokal: Kastner's Restauration „zum Magistrat“ I. Lichtenfelsstrasse 3. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Zavod za gluhoneme v Zagrebu.) Na hrvatskem deželnem zavodu za gluhoneme pričel se bode pouk 16. t. m. Nekdanja vila Socias se je že priredila popolnoma in bodo te dni se dovršila poslednja dela ter se bode poslopje izročilo svojemu novemu namenu.

— (Električna razsvetljava na Reki.) Po daljnih poskušnjah in raznih manjih popravah

bilo je predvčeranjem pristanišče na Reki prvokrat električno razsvetljeno. Instalacija obnesla se je prav izborno.

— („Amerikanskega Slovenca“) došla nam je 9. številka, ki je izšla v Chicagu dne 29. oktobra. V uvodnem članku zahvaljuje se uredništvo vsem časopisom v stari domovini, „ki so podvzete bratovsko pozdravili in svojim čitateljem gorko priporočali.“ To bode po našem mnenju tudi nadalje storil rade volje vsak slovenski časnik. Da se pošiljanje lista za evropske naročnike vrši brez ovir, prevzel je gosp. Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, glavno zastopništvo za Ljubljano ter sprejema naročnino, kateri naj se pridene 10 kr. za poštnino. On tudi na željo pošilja list na ogled. Do njega naj se torej obrne, kdor želi kacega pojasnila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. novembra. Pri posvetovanju o etatu trgovinskega ministerstva bode se baje v poslaniški zbornici zahtevalo energično, da država vzame v najem južno železnico.

Zagreb 12. novembra. Za deželni zbor, ki se snide v ponedeljek, pripravila je vlada kot predlogo zakon o pokojninah. Potem pride na vrsto budget.

Beligrad 12. novembra. Kriza baje še ni dokončana in se bode, predno se snide skupščina ali pa še prej, kabinet na novo rekonstruiral.

Beligrad 12. novembra. Govori se, da bode Garašanin v skupščini stavil predlog, da se kralj Milan stalno iztira. Štirideset poslancev podpiralo bode ta predlog.

Cherbourg 12. novembra. Na čestitko župana došel carjev odgovor, ki pravi: Prijazni vsprejem ruskega brodovja v Cherbourgu vzbudil je čut vedne hvaležnosti v meni.

Pariz 12. novembra. Francoski listi izražajo se povoljno o nagovoru cesarja avstrijskega v delegacijah. „Figaro“ pravi, cesarjeve jasne in odkritosrčne izjave bodo storile v Evropi bolji utisek, nego pa Salisburyja prisiljeni in nejasni optimizem. Omenjeni list meni, da se pripravlja približanje Avstrije k Rusiji.

Dunaj 13. novembra. Po poročilih časnikov se je sklenilo v včeranjem skupnem ministerskem svetu, ker so se od vojaške strani naznanili pomisleki, da ostane obratno vodstvo državnih železnic v Karlovu a da se primerno razširi delokrog vseh obratnih ravnateljstev.

Dunaj 13. novembra. Jutranji buletin o zdravju nadvojvodinje Margarete: Po precej mirni noči z dovoljnim spanjem splošno počutje bolje, slabost malo manja. Jutranja remisija brez groznice 37.5.

Varšava 13. novembra. Dosedanji načelnik generalnega štaba šestega voja v Varšavi Kaulbars imenovan je načelnikom generalnega štaba za okraj Finlandski.

Peterburg 13. novembra. „Journal de Petersbourg“, pravi o nagovoru cesarja v delegacijah, da se bodo cesarjeve želje in nade povsod tam uvažale, ker se zmatra vzdržanje evropskega miru, s pridržkom, da se branijo legitimni interesi, po vsej pravici za najbolje poroštvo sreče in blagostanja narodov,

Razne vesti.

* (Turčija se oborožuje.) Turčija naročila je baje pri Kruppu več sto večjih topov za utrjenje Dardanel in Bospora.

* (Zgodnja zima) Dan 8. novembra bode posebno zaznamovan v zgodovini prijateljev sporta na ledu. Preteklo nedeljo namreč je bilo na Dunaji toliko ledu, da se je pričela zimska sezona na drsališči ki je bilo ves dan polno.

* (Andrassyev spomenik v Budimpešti.) Odbor za postavljenje spomenika Andrassyvega sklenil je, da se bode postavil spomenik v mestnem gozdiču na konci Andrassyve ceste. Spomenik predstavljal bode Andrassy na konji.

* (Strajk tiskarjev v Berlinu.) Pri shodu lastnikov tiskarn v Berlinu se je poudarjalo, da imajo vsi časopisi navzlic strajku mnogih stavcev in tiskarjev, dovolj novih stavcev, da se ni treba bati daljnega razvijanja strajka.

* (Oropana galerija slik.) Neznani tatovi ulomili so v galerijo slik v Demestru v Belgiji in pokradli več dragocenih slik, mej njimi tudi jedno Rembrandtovo. Vrednost ukradenih slik se ceni na 500.000 frankov.

* (Napadalec ruskega carjeviča.) ki je bil obsojen na dosmrtno ječo, umrl je, kakor se poroča iz Jokohame, v ječi za sušico.

* (Z golažem zadušil se je) v Gradci te dni neki mož v gostilnici. Navzlic hitri pomoči ni bilo mogoče nesrečneža rešiti. Kos mesa zašel mu je v sapnik, kjer ga je bilo čutiti a odstraniti ga ni bilo mogoče. Ko je prišel rešilni oddelek ognjegasnega društva, ki posluje pri raznih nesrečah, bil je mož že mrtev.

* (Turnir na biljardu.) Profesor biljardovanja G. Etscher priredil bode te dni v Gradci turnir na biljardu. Najboljemu igralcu da 700 na 1000 pointov „naprej“. V slučaju stave hoče narediti 200 karambolov zapored.

* (Hudi viharji.) Kakor z Angleškega, poroča se tu s francoske severne obali o hudih viharjih, ki so divjali te dni in se je potopilo več manjih ladij.

* (Ladja se potopila.) Mej hudim viharjem potopil se je v pristanišči v Port Blairu v Indiji angleški parobrod „Entreprise“. Od moštva utonilo jih je 77 oseb, samo 6 se jih je rešilo.

* (Trojno usmrtenje v Sibirije.) Pretekli mesec našli so blizu Vladivostoka v vzhodni Sibiriji umorjenega necega francoskega pomorskega častnika Roussella. Umor izvršili so trije kaznenci ki so brez dovoljenja zapustili svoje odkazano bivališče in napadli ter oropali častnika. Postavili so jih pred vojno sodišče ter obsodili na smrt in obesili še isti dan.

Narodno-gospodarske stvari.

Slovenske posojilnice.

Po „Letopisu slovenskih posojilnic“, sestavil J. Lapajne, izdala „Zveza slovenskih posojilnic“.

(Dalje.)

S svojimi dolžniki ravna milostno naše posojilnice. To jim do zdaj ni bilo v škodo, a utegnejo imeti sčasoma vender kaj zgube, če bodo premilostno ravnale. Morebiti imajo vse slovenske posojilnice okrog 15 000 dolžnikov, pa l. 1890 ni bilo čez 100 tožeb po vsem Slovenskem. Največ tožeb je bilo proti nedružnikom naperjenih pri posojilnici, ki skoro jedino le nedružnikom posojuje. Do prodaje pa je prišlo po vsem Slovenskem komaj v 10 slučajih. Tu se je pa in se bode še večkrat pripetilo, da poroki za dolžnika plačajo, pa vender so to le majhne svote, do l. 1890 so v 32 slučajih poroki plačali.

Leta 1890 je imela Celjska posojilnica v posojilih čez 1/2 milijona, blizu toliko Mariborska, potem Ptujška. Čez 1/4 milijona ima tudi Metliška posojilnica, o kateri smo že povedali, da vse podaljšanje posojila zmatra za vrveno in ob enem za novo posojilo. Radi tega ima tako visoka števila v dotičnih predalih. V resnici je pa — na podlagi došlih odgovorov — Metliška posojilnica leta 1890 posodila samo 1295 (?) gld. *) in vrveno dobila 90.557 gld. Nekatere posojilnice imajo tudi redno amortizacijo kapitala uvedeno, na priliko Celjska terja vsako leto 10% glavnice nazaj, Makolska 5% itd.

Posojila se pri posojilnicah prav pogostoma in redno podaljšujejo. Tega podaljšanja na menicah ni treba izrecno poudarjati, to je na menico zapisovati podaljšek. To se izvrši nekako molče. Obresti se morajo seveda tudi pri podaljševanju naprej plačati, in pri tej priliki pobirajo nekatere posojilnice nekaj odstotkov za upravne stroške, na primer 1/2% od posojila, druge samo male izneske, ki so jednaki meničnemu kolku.

Kolikor smo mogli poizvedeti, daje kacic 20 slovenskih posojilnic posojila na menice, 18 na zadolžnice, 15 na menice in zadolžnice, 12 posojilnic vknjižuje posojila.

Izposojila.

Najbolje je za sleherno posojilnico, ako deluje s svojim denarjem, to je z lastnim združnim zakladom in z deleži. Previdnejše mora postopati, ako posejuje hranilne uloge. Najtežje stanje ima pa posojilnica, ki mora sama izposojevati si, da ustreže svojim družnikom, ki na posodo iščejo. Takih posojilnic ni veliko. Na Koroškem n. pr. ni nobene, kar nas posebno veseli, ker to kaže, da stojé koroške posojilnice na svojih nogah. Dobile so menda pa od drugih slovenskih zavodov dovolj hranilnih ulog. Od drugih posojilnic, ki imajo izposojila, zapazimo 2 na meji Slovenstva; ti ste vzeli gotovo iz domoljubja na posodo, da rešita narodno čast s tem, da sta baš z izposojilnimi novci mogli začeti nekoliko obsežno delovanje.

Pri izposojilih je le to neprijetno, ako se morajo od njih višji odstotki plačevati, kakor od hranilnih ulog. In to nam je od dveh posojilnic znano: 5% plačujejo hranilnim ulogam, po 5 1/2% pa od izposojil. Ker jemljejo od dolžnikov te 6%, delujejo torej pri izposojeni svoti le z 1/2%.

Ako bi bile izposojene svote velike, ne bi mogla uspešno delovati.

Iz tega razvidimo, da je še pri nas predrag denar in da nimamo Slovenci še zavoda, iz katerega bi ga vsaj posojilnice dobivale po dosta nižjih odstotkih.

*) To je menda pisna pomota.

(Dalje prih.)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-140)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Letne doneske so poslale podružnice:

Kamnogoriška-kropinska	53	gld.	10	kr.
Sv. Kancijan na Koroškem	46	"	25	"
Brdo	10	"	—	"
Škofja loka	4	"	50	"
Poljanska dolina	165	"	—	"
Velike Pirešice	19	"	20	"
Apaae na Koroškem	29	"	50	"
Ribnica	5	"	—	"
Konjice	32	"	—	"
St. Jur na Štajerskem	12	"	—	"
Bled in okolica	30	"	—	"
Podgrad	37	"	—	"
Sv. Ivan pri Trstu	100	"	—	"
Gornji grad	37	"	30	"
Vipava	14	"	—	"
Vuhred	7	"	20	"
Mokronog	110	"	—	"
Krško	18	"	55	"
Pliberk in okolica	32	"	—	"

Darovali so:

Učitelji radovljanskega okraja pri konfereciji	12	"	81	"
Ob godovanji J. Tomšiča na Vrhniki	6	"	8	"
Pri novi maši F. Pavlina v Vipavi	20	"	20	"
Ormoška posojilnica	15	"	—	"
Gosp. J. Gruđen na Vrhniki mesto venca za Fr. Kotnika	10	"	—	"
Slovenski in hrvaški abiturijenti l. 1891	174	"	—	"
V Velikih Laščah zbrani učitelji	8	"	—	"
Gosp. S. R.	1	"	—	"
Elčka in Milčka Novakova v Konstanjevi nabrali	6	"	29	"
Neimenovan v Postojni	5	"	—	"
Dijaška veselica v Velikih Laščah	16	"	—	"
Dohod Vipavske besede	15	"	—	"
Križančani pri Mariboru	4	"	21	"
Zakasneli pevci v Celji	6	"	60	"
Ob slovesu g. učitelja Dimnika v Postojni	30	"	30	"
G. župnik J. Vrhovnik ob nastopu župnije	50	"	—	"
Odbor za slovesni vsprejem gosp. župnika Vrhovnika	100	"	—	"
Gosp. prof. S. R.	2	"	—	"
Vesela družba v Kamniku	6	"	60	"
Tugomer v Mariboru	2	"	35	"
Podpora Ljubljanskega mesta	200	"	—	"
Gosp. A. Flis na Vrhniki nabral ob slovesu prijatelja	8	"	—	"
Vesela družba „pri Cenetu“ v Ribnici	4	"	16	"
Za prodane Vodnikove pesmi iz Gorice	7	"	90	"

Ker še trideset podružnic ni poslalo letnih doneskov za tekoče leto, nujno prosimo, da se spominjajo glavne družbe, katera brez dohodkov ne more doseči preblagega svojega namena.

V Ljubljani, začetkom novembra 1891.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Tomo Zupan, prvomestnik.

Dr. J. Vošnjak, blagajnik.

Loterijne srečke 11. novembra.

V Brnu: 17, 37, 40, 83, 3.

Tujci:

11. novembra.

Pri **Mališi**: Gross, Westen, Ranzenhofer, Oresnik, Schubert, Brauner, Just z Dunaja. — Glück iz Budimpešte. — Gruber iz Brna. — Kreifler iz Bolcana.

Pri **Štenu**: Gettman, Zak, Berger, Weiss z Dunaja. — Pemriček iz Beljaka. — Groznik, Domicelj iz Zagorja. — Košar z Dobrove. — Schollmayer s Snežnika. — Demischer iz Postojine. — Gianetti iz Zadra. — Schilbach iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Aljančič iz Bistrice. Pri **bavarskem dvoru**: Omahen iz Istre.

Umrli so v Ljubljani:

11. novembra: Anton Zupan, hlapec, 53 let, Ulica na Grad št. 12, jetika. — Ana Vesel, perica, 66 let, Krakovski nasip št. 4, pyaemie.

12. novembra: Štefan Lenček, posestnik, 53 let, Poljanska cesta št. 34, otrpenje pluč.

V **deželni bolnici**:

10. novembra: Marija Pfeifer, učiteljova hči, 14 let, dysenteria.

11. novembra: Karol Benedikt, agentov sin, 16 dni, oslabiljenje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. nov.	7. zjutraj	731.1 mm.	3.2° C	sl. jzh.	dež.	10.60 mm.
	2. popol.	730.6 mm.	14.2° C	sl. jzh.	obl.	—
	9. zvečer	732.4 mm.	12.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 9.9°, za 5.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danos
Papirna renta	90.80	91.15
Srebrna renta	90.55	90.85
Zlata renta	108.45	108.60
5% marčna renta	101.85	101.95
Akcije narodne banke	1004. —	1000. —
Kreditne akcije	271.75	273.50
London	117.95	118.05
Srebro	—	—
Napol	9.36	9.37
C. kr. cekini	5.61	5.62
Nemške marke	57.90	58. —
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	184 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	185
Budolfove srečke	10	13
Akcije anglo-avstr. banke	120	147
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	—	221

Na prodaj

sta po nizki ceni dva lepa, plemenska, za vožnjo izvrstna, po pet let stara **vola** in tudi nov **voziček** (kales). Kdor želi kupiti kaj, oglasi naj se pri

I. Česniku

(964-2) v Knežaku pri Št. Petru.

Večja tovarna išče samostojnega

knjigovodjo

veščega slovenskemu, nemškemu in italijanskemu jeziku.

Ponudbe pod šifro **P. M.** vsprejema upravištvo našega lista. (989-1)

Iščem

koncipijenta

z večletno legalno prakso, zmožnega slovenskega in nemškega jezika, pod ugodnimi pogoji. Ustop 1. januarja 1892.

Dr. V. Horvat,

(954-2) odvetnik na Ptuiju.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in **zavitki** v kasetah in zavojih. Četrtnica ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. **Vizitnice**, litografovane ali tiskane (najbolj moderna oblika). **Vsakovrstne potrebšćine za pisarnice ali pisalne mize**: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. **Trgovske knjige**, **kopirne knjige**, **beležnice**, glavne knjige, ozke strazze, folijo-knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. **Ljudski koledarji**, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456-3)

Zahvala.

Za vsestranski izkazano presrčno sočutje povodom smrti svoje presrčno ljubljene soproge, oziroma matere, gospe

Franje Lapajne roj. Šinkovec

za lepe darovane vence in časteče spremstvo k poslednjemu počitku izrekamo najiskrenejšo in najpresrčnejšo zahvalo.

V Idriji, dne 12. novembra 1891. (990)

Valentin Lapajne, soprog.

Pavla in Davorinka, hčeri.

Štev. 21.466. (988)

Cesar Fran Josipove jubilejne ustanove za uboge.

V 2. dan decembra meseca je oddati mestne cesar Fran Josipove jubilejne ustanove, namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz mestnega ubožnega zaklada. — Teh ustanov je dvanajst: dve po 25 gld. in deset po 20 gld. — Prošnje za njih podelitev je uložiti do dne 26. t. m. pri mestnem magistratu.

V Ljubljani, 10. dne novembra 1891.

Župan: Grasselli I. r.

Zahvala in priporočilo.

Podpisanec se najtopleje zahvaljujem častitim svojim gostom za dosedanji obisk moje gostilne **na Bregu št. 1** ter se ob enem tudi priporočam nadaljši naklonjenosti.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da bodem odprl **v soboto dne 14. t. m. gostilno** v svoji lastni hiši

na voglu Špitalskih ulic.

Skrbel bodem za **najboljša vina** in **ukusna jedila** ter dobro postrežbo.

Za mnogobrojni obisk priporočam se najtopleje

Peter Strel, gostilničar.

(982-1)

M. NEUMANN

prodaja po

goldinarjev **12** goldinarjev

moderne, 90 centimetrov dolge **žakete** za dame, iz črne adrije, z atlasovim podšivom in dobro podvlečene.

(952-5)